

La felicitat paradoxal | Vicenç Devesa i Montserrat

Aquests dies són precisament plens de bons desitjos, que ens intercanviem per aquestes festes de Nadal i amb motiu de l'any que és a punt de començar. Són moments en què la paraula «felicitat» sembla que brolla arreu, tot i que la realitat profunda no sempre és aquesta.

Un pensador actual, Gilles Lipovetsky, defineix la nostra societat com la societat de l'hiperconsum. Aquest tipus de societat és una evolució de la societat de consum amb la qual ja ens vam familiaritzar en el passat segle XX. Segons aquest autor, en aquesta nova fase del consumisme en la qual hem entrat, el principal estímul que se'ns llença per a continuar augmentant el nostre nivell de consum és el de la recerca de la independència personal. Així, tot allò que comprem se'ns ven com a garantia d'augment del nostre benestar i, per tant, com a increment automàtic de la nostra felicitat. Aquí és on apareix la paradoxa d'una societat com la nostra, que suposadament ha arribat al màxim estadi en la cura de l'individu, però alhora als nivells més alts de depressions i desequilibris emocionals.

Estem en unes dates en què la despesa consumista que realitzem assoleix nivells escandalosos (sobretot si pensem en les condicions de vida que han de suportar gent d'altres zones del nostre món). Gastem a la recerca de l'esmentat benestar per a després constatar que la felicitat esperada no ens arriba a través de la nostra

despesa i la vida esdevé una vegada més opressiva i feixuga, malgrat la millora material que anem assolint.

Aquest panorama que descrivim no deixa de ser real, però això no significa que hagi desaparegut l'amor pel pròxim del nostre món. Moltes realitats actuals ens fan palesa l'existència dels valors de solidaritat i gratuïtat en amplis sectors de la nostra societat. Tot sembla indicar que els compromisos permanents reculen en la nostra societat, però les inquietuds de recerca d'un sentit veritable en la vida no fan res més que augmentar.

Tenint presents tots aquests elements, sembla clar que ens trobem davant una altra paradoxa: la penetració social del missatge cristià sembla recular, mentre el nostre món necessita amb urgència trobar el sentit profund de la nostra existència. No serà que sovint els cristians no som prou capaços d'irradiar en el nostre entorn la veritable esperança que representa el missatge de l'Evangelí? Segur que, si ho fem, ajudarem a fer créixer la veritable felicitat.

Diumenge rere diumenge, el FULL informa i uneix. Necessita, però, ser mereixedor del vostre interès i a la vegada del vostre suport. Esperem que continuarà essent així al llarg del nou any que és a punt de començar i que us desitgem ple de bondat i pau.

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Llibres | Diumenges i festes del cicle A

Vol. núm. 3 de la Col·lecció Emaús major, 228 pp.

S'han publicat prèviament els volums corresponents als cicles B i C i tots han estat pensats de la mateixa manera. El d'ara es podrà utilitzar des del desembre del 2007 fins al novembre del 2008 i, posteriorment, cada tres anys. L'esquema es repeteix de manera uniforme: text de l'evangeli del dia; notes bíblico-doctrinals; notes per a fixar-nos en Jesús i l'Evangelí, i una columna dedicada a «Pensem-hi i fem-ne pregària».

Està enfocat, tal com el mateix títol indica, de cara a establir un enllaç entre l'evangeli i la vida. Per això ha de ser considerat com una pauta per a la reflexió, la pregària i el compromís dut a terme mitjançant un treball de grup, sempre que això sigui possible.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomé
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic: jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 VIC

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60

Llums de vida

Quan una persona d'edat avançada mor suaument se sol dir que s'ha apagat com una candela. Seguint amb aquesta comparança, la vida de cada individu seria com una candela o ciri que s'encén en néixer i s'extingeix a l'hora de la mort. Semblantment un any que s'acaba, per donar pas a un de nou, duu a la imatge d'una flama que llueix durant dotze mesos i que, en situació terminal, reneix en una nova versió anual del calendari.

Som a dos dies del 2008 de l'era cristiana. Una nova llum s'albira disposada a il·luminar una collita de fruits novells. El principi d'un nou any ve assuaujat per un tendre alè de pa dolç invitant-nos a fer granar llavors d'amor, de justícia i de pau. Sempre que esti-

guem disposats a millorar la nostra qualitat de vida humana i cristiana. És qüestió de proposar-nos-ho i de complir-ho.

Precisament el primer dia de l'any és la Jornada Mundial de la Pau. A propòsit vénen unes paraules de Benet XVI en el seu missatge d'enguany –sobre *Família humana, comunitat de pau*– que diuen: «Per obtenir la pau es necessita una llei comuna que ajudi a la llibertat a ser realment ella mateixa en lloc de certa arbitrariedad cega i que protegeixi el dèbil de l'abús del més fort.» Amb llibertat responsable orientem l'any nou en bé propi i dels altres. Sense descoratjar-nos. Déu sobre tot.

Diumenge de la Sagrada Família | Cicle A

Lectura del llibre de Siràcida (3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

Feliços els fidels del Senyor,
Que viuen seguint els seus camins.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Colosses (3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coronï en els vostres cors els combats

que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts. [...]

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (2,13-15,19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo.» Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo.» Ell doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentir dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzarat. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

L'àngel digué a Josep:
«Pren el nen amb la seva mare,
fuig cap a Egipte...»

El Seminari Major Interdiocesà informa

L'acabament d'aquest primer trimestre del curs 2007-2008 ha coincidit amb la celebració del Congrés Internacional de Teologia dut a terme a la Facultat de Teologia de Catalunya els dies 13, 14 i 15 de desembre amb el títol *Paraula de Déu, paraula sobre Déu*. Diversos teòlegs europeus compartiren aquestes jornades d'estudi, que han estat una preparació del Sínode de Bisbes de l'any que ve.

Del 5 al 9 de desembre van tenir lloc a la casa d'espiritualitat Santa Elena de Solius (Baix Empordà) els exercicis espirituals que cada any fem en aquestes dates. Va predicar-los Mn. Lluís Suñer, vicari general del bisbat de Girona.

El dilluns 17 de desembre, a la capella del Seminari Major Interdiocesà (SMI), el bisbe Romà va presidir l'eucaristia i l'admissió als ordes del seminarista Joan Antoni Castillo, que des d'inicis de desembre duu a terme el seu servei pastoral a les parròquies del Carme i de la Seu de Manresa. Abans havia col·laborat amb les parròquies de Ripoll en tasques de litúrgia i catequesi d'infants i adolescents.

Dintre de poc, tres diaques de la nostra comunitat seran ordenats de prevere: el diumenge 30 de desembre, a la catedral de Solsona, Marc Majà (que continuarà els seus estudis a Roma); i el diumenge 13 de gener, a la

Seminaristes de Vic durant els exercicis espirituals amb Mn. Pere Oliva i Mn. Lluís Suñer

catedral de Tarragona, Magí Mejías i Jordi Sánchez (que, respectivament, han exercit fins ara el seu ministeri diaconal a Valls i a Reus). Encomanem-los a Déu.

En el present curs, són sis els seminaristes que pertanyen a la diòcesi de Vic: Joan Antoni Castillo, Joan Prat, Xavier Bisbal, Joan Vilaseca, Moisès Picanyol (que conviuen amb seminaristes d'altres cinc diòcesis al SMI) i Ricard Làzaro (que segueix un camí específic de preparació). La responsabilitat de rector i vice-rector és exercida, respectivament, per Mn. Norbert Miracle, de Tarragona, i Mn. Pere Oliva, de Vic.

Trobareu informació més completa i detallada a l'adreça <http://smi.arquebisbattarragona.cat>.

Breus

► **L'estrena del nou orgue de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada** es féu solemnement en la passada festa de Tots Sants. Després de la benedicció, l'organista Lluís Victori tingué l'honor de fer sonar les primeres melodies acompanyant els cants de la missa, que anaren a càrrec de la Schola Cantorum de la ciutat.

► **La religiosa M. Dolors de Jesús Masdeu, filla de Castellterçol, missionera al Camerun**, va rebre fa poc el premi Josep Parera de la Caixa del Penedès, dotat amb 50.000 euros. La religiosa, Germaneta del P. Foucauld, treballa fa més de quaranta anys entre els pigmeus bagyeli en la selva d'aquell país africà, reduïts actualment a uns 5.000. Els diners serviran, com ha dit la Germaneta, «per a construir

tallers d'oficis i buscar gent que els ho ensenyi. També per a pagar medicaments i manutenció per als malalts i llurs famílies». Els pigmeus anys enrere no eren considerats ni com a persones; ara, gràcies sobretot al treball de les missioneres, s'han guanyat el respecte de la gent del país.

► **Apostolat de l'Oració: Intencions del Sant Pare per al mes de gener del 2008**

General: Que l'Església, comunitat d'amor i signe de la comunió entre el Pare, el Fill i l'Esperit, augmenti el seu compromís per la plena unitat.

Missionera: Que el pròxim Sínode de Bisbes d'Àfrica, continent tan marcat per guerres, explotació i pobresa, estimuli els cristians a ser signes de reconciliació i justícia.

Agenda litúrgica de la setmana

30 □ Diumenge. La Sagrada Família /A.

Sant Roger. Sant Sabí i Sant Honori, bisbes.

Lectures: Siràcida 3,2-6,12-14 / Salm 127 / Colossencs 3,12-21 / Mateu 2,13-15,19-23

Litúrgia de les hores: Propi i primera setmana

31 □ Dilluns. Sant Silvestre I papa (romà, 314-335) i màrtir. Santa Coloma, verge i màrtir.

Lectures: 1 Joan, 18-21 / Salm 95 / Joan 1,1-18

1 □ Dimarts. Santa Maria, Mare

de Déu.

Lectures: Nombres 6,22-27 / Salm 66 / Gàlates 4,4-7 / Lluç 2,16-21

2 □ Dimecres. Sant Basili el Gran (†379) i Sant Gregori Nazianzè (†390), bisbes i doctors de l'Església.

Lectures: 1 Joan 2,22-28 / Salm 97 / Joan 1,19-28

3 □ Dijous. El Santíssim Nom de Jesús. Santa Genoveva, verge (s. V). Sant Daniel, màrtir.

Lectures: 1 Joan 2,29-3,6 / Salm 97 / Joan 1,29-34

4 □ Divendres. Sant Rigobert, bisbe. Sant Eugeni, màrtir.

Lectures: 1 Joan 3,7-10 / Salm 97 / Joan 1,35-42

5 □ Dissabte. Sant Simeó Estilita, monjo (†459). Santa Emiliania, verge.

Lectures: 1 Joan 3,11-21 / Salm 99 / Joan 1,43-51

6 □ Diumenge. L'Epifania del Senyor /A. Sants Gaspar, Melcior i Baltasar.

Lectures: Isaïes 60,1-6 / Salm 71 / Efesis 3,2-3a.5-6 / Mateu 2,1-12

Pels camins de Jesús de Natzaret (3 i últim) | Xavier Coll

El darrer dia de pelegrinatge fou eminentment pasqual: Creu i Resurrecció. Dia solemne a tot ser-ho, ja que d'antuvi el bisbe s'abillà de gala vestint-se de vint-i-vuit botons a la sotana orlats de vermell i una llampanant faixa escarlata. Matinejàrem amb el Via Crucis i, escombrant el terra amb la mirada adolorida i cantant *Per vostra Passió sagrada...*, seguírem les estacions per carrers buits i botigues tancades.

Caminant per la Via Dolorosa

Arribats a la basílica del **Sant Sepulcre**, el bisbe s'endinsà en l'estret espai per celebrar la missa sobre el marbre de la tomba buida de Jesús, i tots hi assistírem des de fora, retrunyint cor endins i més amunt dels grans canelobres i l'enfarfec de llànties i motlures de gust dubtós l'anunci victoriós de Pasqua: *Jesús no hi és, aquí. Ha ressuscitat!* La passada commoguda pel cim del Calvari, que s'ha d'imaginar entre icones i ciris fumejants, la pedra de la unció a l'entrada, els altars escampats al voltant del fosc passadís del sepulcre i la gent de tots colors i vestits que transitaven dins el temple, tot es pot deixar. Només *l'Al·leluia!* importa.

Havent sortit a fora, la foto de rigor i per a la història féu sentir un allargassat i rialler *Lluííííí!* Parada, sense fonda, a la seu del Patriarcat Llatí, on, en absència del patriarca, un bisbe auxiliar ens acollí en trobada institucional, ben agraït pel donatiu ofert pel bisbe Romà en nom del bisbat. Tot seguit, cames ajudeu-me fins a l'esplanada del temple, on, cara a cara al **Mur de les Lamentacions**, amb rabins de negre rigorós amb rínxols de cabells pengim-penjam, tots els presents, cobert el cap, ens apropem a les pedres mil·lenàries, últimes restes del temple d'Herodes, admirant respectuosos els jueus que pregunten recitant pàgines de la Bíblia amb moviments i convulsions del cos, impassibles a tot. La mirada ens llampegueja contemplant la daurada cúpula de la Mesquita d'Omar i evocuem tensions quasi diàries entre els de dalt, musulmans, i els de baix, jueus.

L'última visita fou enormement corprenedora: el *Museu de l'Holocaust*. Prologat pel Memorial dels Infants, on en una patètica foscor els noms dels milers de nens assassinats ressonaven en un cel enriquetat per llumenetes punxegudes, fa que per dins se'ns escolin llàgrimes de glaç. El museu de l'horror nazi pel genocidi de sis milions de jueus, documentat amb fotografies, vídeos, gràfics, estadístiques, objectes dels camps d'extermini, banderes i estendards, cançons de guerra, etc., impressiona i encongeix l'ànima. Més que descriure-ho, s'ha de veure.

Quan la tarda lliscava cap a ponent, les últimes compres pels costeruts carrers de la vella Jerusalem, regatejant venedors empalagosos, ens ocuparen el temps fins al sopar de comiat a l'hotel. L'organització agrai la bona convivència, ens obsequià amb el certificat de pelegrí, el bisbe beneí a raig fet rosaris, creus, medalles, imatges i tot el que se li posà al davant, i cap al llit, si és que hom decidia dormir havent-nos de llevar a 2/4 de 2. Alguns optàrem per fer una becaina en una butaca i vam ensopegar el canal internacional de TVE i se'ns esponjà l'esperit català amb aquella frase, ja històrica: *Jo em dic Josep Lluís aquí i a la Xina...* i la resta.

Carrer de la vella Jerusalem

En despuntar l'alba ja feia estona que dormitejàvem pels encofurnats seients de l'aeroport de Tel Aviv, després de travessar els enrevessats controls de seguretat, escàners, obrir maletes, escorcolls, preguntes, noies policies, passaports, cues, etc. Per fi, a les 9,21 h el Boeing 767 d'EL AL aixecava el vol de tornada a casa.

Des de l'aparell veiem allunyar-se, amb un regust agredolç, la terra del País de Jesús. Aquí havíem passat sis dies memorables caminant molt, dormint poc i lluint al coll un fulard d'un cridaner color canari. Ara cadascú tornava amb el cor reblert de vivències íntimes i pregàries que només Déu coneix, de fe amicalment compartida i de postals de camí, d'evangeli i d'història amarares d'olor d'esperança.

El comiat tenia un únic mot: **Shalom, Terra Santa. Pau i Benaurança.**

Família cristiana: Santuari de la vida, escola de l'amor |

Romà Casanova, bisbe de Vic

Ofereixo aquests consells a les famílies cristianes, tot contemplant la Sagrada Família de Natzaret:

1. El pare i la mare amb els seus fills han de viure la vida i l'amor com un do i regal del Déu vivent i veritable que és amor.
2. La vida i l'amor que brollen de Déu tenen les característiques de la donació generosa i de la misericòrdia entranyable.
3. Els pares tenen el deure i el dret inalienables de l'educació dels seus fills d'acord amb la seva fe cristiana.
4. L'educació a la pregària s'ha de fer en la família, dels llavis dels pares, ja des de la més tendra infància.
5. La pregària en família, tots junts, ajuda a mantenir la família unida, tant en els moments bons com en els més difícils. Que no manqui la benedicció de la taula, donant gràcies a Déu.
6. La família ha de participar tota unida, si és possible, en la celebració dominical de l'Eucaristia. El diumenge s'ha de viure com el que és, el dia del Senyor.
7. La televisió no ha d'ocupar el lloc de la família educant els nostres infants i joves. Cal un ús adequat i controlat de la televisió.
8. Cada setmana és molt convenient que el pare o la mare expliquin als seus fills un punt del catecisme, o de la història sagrada, o de la vida dels sants.
9. La catequesi ha de ser la primera en les activitats que es fan fora de l'escola. Els pares s'han d'implicar en aquesta catequesi. La classe de religió a l'escola ha de ser demanada i, si cal, exigida a la direcció de l'escola.
10. El testimoni de caritat envers els pobres i els malalts, especialment familiars, ha de ser viscut per tota la família, petits i grans. La família no és un lloc tancat, sinó obert a altres famílies i als necessitats.
11. Els signes religiosos han de ser presents a la casa: la Bíblia, el crucifix, la imatge de Maria... També en les persones han de ser-hi com a signe de fe cristiana i de petició de protecció i defensa.

D'infant a adult | F.G.T.

Jesús va ser un infant i, després, un noi adolescent i un jove que es devia plantejar què volia fer amb la seva vida. I, finalment, un adult que va assumir les seves responsabilitats.

Com a home veritable, doncs, va haver de fer un creixement, un aprenentatge i una maduració. L'Evangeli de Lluc ho diu d'una manera molt sintètica: «L'infant creixia i s'enfortia, ple d'enteniment, i la gràcia de Déu era en ell» (Lc 2,40). Més endavant torna a dir que «progressava en enteniment, creixia i augmentava en gràcia tant davant de Déu

com davant dels homes» (Lc 2,52).

En l'ambient familiar de la casa de Natzaret, Jesús apren a parlar, a pensar i a estimar. Segur que el seu capteniment i el seu parlar feien pensar en Josep i que la seva pietat i el seu esperit contemplatiu reflectien l'exemple que havia vist en Maria.

Cal valorar la vida familiar de Jesús, Fill de Déu, però humà de debò. I cal que les famílies avui continuïn creant les condicions adequades perquè els fills puguin créixer en enteniment i en gràcia, com en la família de Natzaret.

